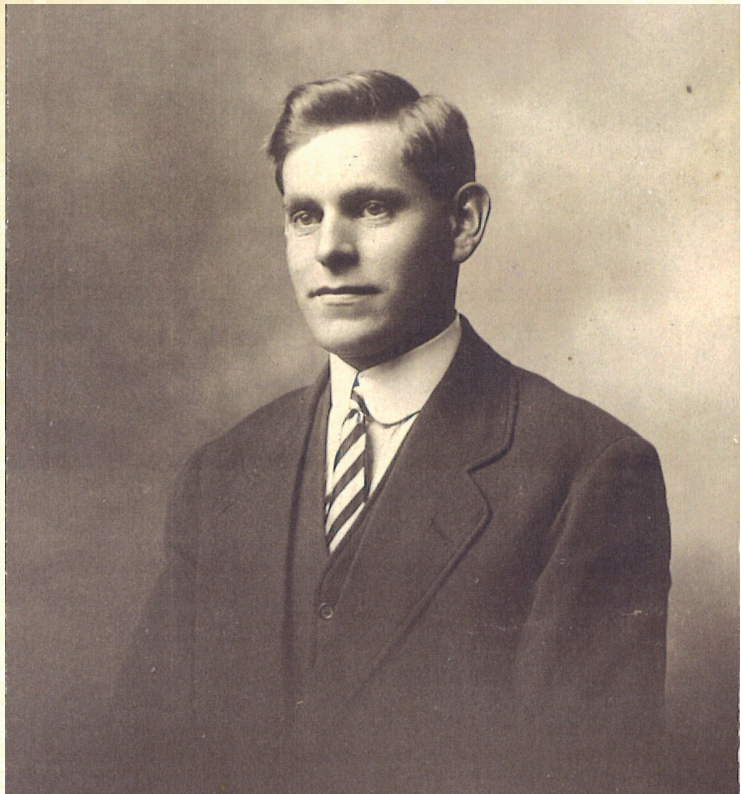

Komandi partur

Í komandi parti verður greitt frá brævaskiftinum við svágin Niels Holm.

Peter Jacob hjá Glyvrasnikkaranum, 25 ára gamal.

gera fleiri kirkjur og hesar vóru eisini merktar av, at hann var hegnismaður.

Yngsti sonurin, Peter Jacob, misti pápan, áðrenn hann var føddur, og mammuna sum smá-drongur.

Lívið hjá Peter Jacob hjá Glyvrasnikkaranum

Sonur Peter Jacob, Bernhard Robert Hansen, skrivaði søguna hjá pápanum niður fyri nøkrum árum síðani.

Bernhard skrivaði hetta til son sín, Peter James Hansen, sum hevði ynskt at fáa nakað at vita um abba sín. Tað er Peter, sum hevur sent hetta tilfar til Føroya.

Okkurt er so skoytt uppí hesa hansara frásøgn:

Peter Jacob var føddur 25. apríl 1890. Hann kom at búgva hjá postmeistararanum Christoffer Cornelius Danielsen, sum var ein merkismaður.

Tað verður eisini sagt, at hann fór út í Bø í Havn til fosturs hjá gomlu Elin, sum hevði hildið hús hjá gamla Andrass á Argjum. Peter Jacob kann vera farin haðani til postmeistarán.

Um C.C. Danielsen

C. C. Danielsen, sum hann vanliga varð skrivaður, var sonur Lise Margrethe f. Reinert (1812-1869) og Daniel Danielsen, í Tranti, (1813-1896), timburmann í Havn.

Hann kom fyrst at arbeiða hjá landfútanum, síðan gjørdist hann fulltrúi hjá sorinskrivarán. Hann kom tá fleiri ferðir at vera settur sorinskrivari.

Han var við til at stovna Tórs-

havnar Fráhaldfelag og var formaður í mong ár. Umframt sítt starv í sparikassanum og sum postmeistari var hann fyra ár limur í kommunustýrinum í Havn og gjørdist kommunugrannskoðari í 1894.

Hann var stigtakari til at stovna tryggingarfelag fyri avvarðandi hjá sjólatnum í 1882 og var formaður frá 1901.

C.C. Danielsen hevur verið ein sera fjølbroyttur maður. Men hann hevur ikki verið heilt vanligur heldur. Hann var vittingangandi á átrúnaðarlaga økinum og er fyrmyndin fyri "sparekassebestyrer Ankersen" í bókini De fortabte Spillemand". William Heinesen hevur vist gjørt nakað nógv av, men søgur siga, at nakað var um hetta. Hann var ein av oddamonnunum í Meinigheits-húsinum í Havn. Hesum greiðir Jóhannes Andreas Næs frá í bók síni um Meinigheitshúsið.

C.C. Danielsen var mammubeiggi Daniel J. Danielsen, kallaður Dollin, sum var trúboðari í Congo í 1901-3. Andrew Sloan hevur skrivað, at hann vaks upp hjá mammubeiggjanum. Men tað kan hægst hava verið partvist, tí Dollin greiðir sjálvur í greinum frá sínum barndómi heima hjá mammuni.

Kona postmeistarán, Anna Sofía, var ættað úr Porkeri. Hon var mostir Kristian Djurhuus, løgmann. Eisini var hon kend sum heimadoktari, sum kundi greiða tað, sum læknarnir ikki kundu.

Fór at arbeiða á posthúsinum

Peter Jacob mintist sum drongur at hava havt eitt heimalamb.

Heimalomb vóru nýtt til at eta grasið á takinum. Hann plagdi eisini at spæla við kanónirnar á skansanum.

Peter Jacob arbeiðdi á posthúsinum hjá C.C. Danielsen í Havn sum ungur drongur. Eina Mohr var telefondama. Ein dagin blakaði Peter Jacob ein vátan svamp eftir Einu men rakti postmeistarán sjálvan, sum rópti: "Hvør blakaði svampin?" Eingin gjørdi vart við seg, so tað slapp hann væl burtur úr.

Hetta var undir fyrra veraldarbardagi. Tá Peter Jacob varð roknaður fyri at vera dani, mátti hann møta upp á politistøðini hvørja viku at skráseta seg. Hetta østi hann alt lívið.

Hann vónaði at kunna nýta sín málkunnleika, tí hann tosaði umframt tey størru norrønu málíni eisini týskt og spansk. Men hetta bar so ikki til. Hann kom alt lívið at arbeiða í havnum og umborð á skipum.

Undir stóru kreppuni í 30-

Gamla posthúsið, har Peter Jacob arbeiðdi.

Peter Jacob mátti ganga við posti yvir fjøll. Tá ið tað kavaði ella var mjørki mátti hann fylgja varðum. Soleiðis vóru tíðirnar tá.

Av landinum

Peter Jacob varð sendur til Danmarkar at arbeiða á posthúsi í Keyppannahavn. Hetta mann hava verið fyriskipað av postmeistarán. Her hitti hann Knud Lambaa, sum seinni fór at handla í Havn. Í einum komandi parti verður greitt frá sambandinum, sum var teirra millum.

Teir avgjördu at fara til sjós. Frá umleið 1910 sigldi Peter Jacob kring heimin við seglskipum. Eitt av skipunum, hann var við, var hildið at vera burturgingið, men kom tó aftur í aftur.

Teir ringastu túrirnir vóru, tá ið farið varð til Suðuramerika við guano. Lukturin var ræðuligur alla tíðina.

Peter Jacob hevur verið ein rætt hugsandi maður. Í USA fekk hann ávaring frá politisti, tí hann hevði latið einum svørtum manni sitt sitipláss í einum buss. Hetta var eitt brotsverk tá í tíðina.

Til New Zealand

Í 1917 kom Peter Jacob til New Zealand, har hann bleiv verandi.

unum vóru nógv skip uppløgd runt í New Zealandi. Peter Jacob hevði arbeiði umborð á einum kolaskipi, sum var lagt upp í Westport. Í 1929 var jarðskjálvti, og sjógvurin fjaraði ógvusliga. Hann fekk tá ein slitnaðan weir um beinið og fekk mein fyri lívið.

Undir kreppuni arbeiðdi Peter Jacob eisini á einum heimi fyri

illa stødd og fekst við urtagarðs-arbeiði. Her kom ikki nógv burtur úr, tí jørðin var so vánalig.

Pápi gjørdist vinur við ein, sum koyrði mjólk út, og hann kom at koyra hjá honum. Teir koyrdu í landbúnaðarøkjum við vørum, men hetta gekk ikki væl. Peter Jacob sat eftir við skuld og óseldari vøru.

Hann var ein góður kortspælari, drakk ikki, men roykti illa. Roykti sterkasta tubbakið og skráaði eisini. Hann var sera ruddilgur.

Í 1920 hevði Peter Jacob ein Model T Ford vøruvogn. Hægsta ferðin var 25 miles (40 km) um tíman.

Eina ferð hjargaði Peter Jacob lívinum á kolasølumanninum í okkara gøtu, sum hevði tikið eitur.

Errin av at vera uppvaksin í Føroyum

Peter Jacob lærði sonin Bernhard danskar sangir. Hann var annars errin av at vera uppvaksin í Føroyum.

Í 1922 umhugsaði hann at flyta til Føroya aftur, men fóru í staðin til Australia. Men her eydnaðist ikki at fáa arbeiði, og tey fluttu aftur til New Zealand. Fyrst fór tey til Auckland og seinni til Wellington.

Eina ferð var Peter Jacob við einum tangaskipi, Otrkaia. Áleiðis til San Pedro gjørdist hann sjúkur og endaði á sjúkrahúsinum á staðnum. Tá hann kom nakað fyri seg, virkaði hann sum tulkur á sjúkrahúsinum. Tá gjørdi hann tað, sum hann altíð ynskti at gera.

Tá skipið kom til Wellington, har tey búðu, fór konan og sonurin ímóti honum, men tá var hann ikki umborð. Tá hevði mamma eingi boð fingið um, at hann var innlagdur.

Peter Jacob var sera politiskt áhugaður, altíð í parti við arbeiðsmanninum. Honum dámdi væl kappriðing. Hann keypti allar bøkur um ross og las tær gjølla.

Hann arbeiðdi eisini á skipasmíðjuni í Wellington sum spælmaður. Hann var einaferð raktur av einum umfatandi verkban, sum vardi í 151 dagar. Tað gekk sera harðliga til.

Í 50-unum keyptu hjúnini eini hús í Paremata. Tey vóru sera errin av teirra fyrsta húsi. Peter Jacob gjørdi nógv burtur úr at halda alt viðlíka.

Bernhard segði, at hann hevði stóra virðing fyri pápa sínum, sum ofta hevði eitt hart og trupult lív.

C.C. Danielsen, postmeistarín, sum Peter Jacob arbeiðdi hjá og býði hjá.